

המסר של סילו

מהדורה ראשונה בשפה העברית, אוקטובר 2010,
על פי:

El Mensaje de Silo

© Silo. Segunda recopilación, 2007.

הערת העורך

המסר, כפי שהוצג על ידי סילו ביולי 2002, מורכב משלושה חלקים: הספר, ההתנסות והדרך.

"הספר" מוכר זה זמן רב בשם "המבט הפנימי".

"ההתנסות" מוצגת באמצעות שמונה טקסים.

"הדרך" היא מקבץ של רעיונות והצעות.

בלקט זה נמצא "המסר" במלואו. הוא מופץ בדפוס ובאמצעות רשתות המידע.

הספר

א. ההתבוננות

1. כאן מסופר כיצד את העדר המשמעות של החיים הופכים לחיים שלמים ובעלי משמעות.
2. כאן יש שמחה, אהבה לגוף, לטבע, לאנושות ולנפש.
3. כאן מתכחשים להקרבות, לרגשי האשם ולאיומי העולם הבא.
4. כאן אין סתירה בין העולם הגשמי לבין העולם הנצחי.
5. כאן מדובר בהתגלות הפנימית, אליה מגיע כל אשר מהרהר בזהירות בחיפוש עניו.

ב. הנכונות להבין

1. ידוע לי כיצד אתה מרגיש כי אני מסוגל לחוות את מצבך, אך אתה אינך יודע כיצד לחוות את דבריי. על כן, אם אני מדבר אליך ללא כל עניין על מה שגורם לאדם להרגיש מאושר וחופשי, מוטב שתשתדל להבין.
2. אל תחשוב שתגיע להבנה כתוצאה מניהול ויכוח איתי. זכותך להאמין שתגיע להבנה אם תתנגד, אך דע לך שזו אינה הדרך המתאימה במקרה זה.
3. אם תשאל אותי מה היא הגישה הנכונה, אענה לך שהיא ההתבוננות לעומק וללא חיפזון במה שאסביר לך.
4. אם תאמר שיש לך דברים דחופים יותר לעסוק בהם, אענה לך שאם רצונך הוא לנוח או לחדול, לא אעשה דבר בכדי להתנגד לך.
5. גם אל תטען שהדרך שלי להציג את דבריי אינה מוצאת חן בעינך, כי לא זה מה שתאמר על הקליפה כאשר הפרי ערב לחכך.
6. אני מציג את דבריי בדרך הנראית לי מתאימה ביותר ולא דווקא בזו הרצויה לאלה השואפים לדברים המרוחקים מהאמת הפנימית.

ג. העדר המשמעות

כעבור ימים רבים גיליתי את הפרדוקס הגדול הזה: אלה שנשאו את הכישלון בלבבותיהם הצליחו להאיר את הניצחון האחרון, ואילו אלה שחשו כמנצחים נותרו בדרך כצמחים עם חיים מעורפלים וכבויים.

כעבור ימים רבים הגעתי אל האור מהמעמקים החשוכים ביותר, לאו דווקא מתוך למידה אלא בעקבות התבוננות.

כך אמרתי לעצמי ביום הראשון:

1. אין משמעות בחיים אם הכל נגמר במוות.
2. כל הצדקה למעשינו, בין אם הם ראויים להערכה או בין אם הם בזויים, הם תמיד חלום חדש אשר מותיר ריקנות בדרכך.
3. אלוהים הוא משהו לא בטוח.
4. האמונה היא משהו כל כך משתנה כמו ההיגיון והחלומות.
5. ניתן להתווכח בלי סוף על "מה שחייבים לעשות" ודבר לא יבסס לחלוטין את ההסברים.
6. "אחריותו" של זה שמתחייב אינה גדולה מזו של זה שאינו מתחייב.
7. אני פועל לפי האינטרסים שלי, ואין זה הופך אותי למוג לב, אך גם לא לגיבור.
8. "האינטרסים שלי" אינם מצדיקים דבר ואינם שוללים דבר.
9. "הסיבות שלי" אינן טובות או גרועות מסיבותיהם של אחרים.
10. האכזריות מחרידה אותי אך לא בשל כך היא טובה או גרועה מטוב הלב.
11. מה שנאמר היום, על ידי או על ידי אחרים, חסר תוקף מחר.
12. למות לא בהכרח טוב יותר מלחיות או לא להיוולד, אך גם אינו גרוע יותר.
13. גיליתי, לא דרך הוראה אלא מתוך התנסות והתבוננות, שאין משמעות בחיים אם הכול נגמר במוות.

ד. התלות

היום השני.

1. כל מה שאני עושה, מרגיש וחושב, אינו תלוי בי.
2. אני נתון לשינויים ותלוי בפעילותה של הסביבה. כשאני רוצה לשנות את הסביבה או את "האני" שלי, הסביבה היא זו שמשנה אותי. אז אני מחפש את העיר או את הטבע, הגאולה החברתית או מאבק חדש כלשהו שיצדיק את קיומי... בכל אחד מהמקרים האלה, הסביבה מובילה אותי להחליט לטובת גישה כזו או אחרת. כך שהאינטרסים שלי והסביבה משאירים אותי בנקודה הזו.
3. על כן אני אומר שאין כל חשיבות מה או מי מחליטים. במקרים כאלה אני טוען שעליי לחיות כי אני נמצא במצב של לחיות. אני אומר את זה אך אין לכך כל צידוק. אני יכול להיות נחוש, מהוסס או אדיש. בכל מקרה, כל אפשרות היא טובה מהשנייה באופן זמני, אך בסופו של דבר אף אחת מהן אינה "טובה" או "גרועה" מהשנייה.
4. אם מישהו יגיד לי שמי שלא אוכל מת, אענה לו שהוא אכן צודק, ושהוא נאלץ לאכול בגלל צרכיו, אך לא אוסיף ואומר שמאבקו להשגת אוכל מצדיק את קיומו. גם לא אומר שזה דבר לא טוב. אגיד בפשטות שמדובר במעשה בעל אופי אישי או קבוצתי אשר נחוץ למען הקיום, אך אין בו כל טעם ברגע שמפסידים בקרב האחרון.
5. אוסיף ואומר שאני מגלה סולידאריות עם מאבקם של העני והמדוכא והנרדף. אגיד שאני מרגיש "מוגשם" עם ההזדהות הזו אך אני מבין שאיני מצדיק בזה דבר.

ה. החשד למשמעות

היום השלישי.

1. לעיתים הקדמתי מעשים שהתרחשו לאחר מכן.
 2. לעיתים קלטתי מחשבה רחוקה.
 3. לעיתים תיארתי מקומות שמעולם לא ביקרתי בהם.
 4. לעיתים סיפרתי בדיוק רב את שאירע בהיעדרי.
 5. לעיתים שימחה אדירה אחזה בי.
 6. לעיתים הבנה מוחלטת הציפה אותי.
 7. לעיתים איחוד מושלם עם כל מה שסובב אותי שיכר אותי.
 8. לעיתים ניפצתי את האשליות שלי והסתכלתי על המציאות בדרך חדשה.
 9. לעיתים זיהיתי דבר שאני רואה לראשונה כאילו כבר ראיתי אותו בעבר.
- ... וכל זה נתן לי חומר למחשבה. אני מבין היטב שאלמלא ההתנסויות הללו לא הייתי נחלץ מהעדר המשמעות.*

ו. חלום והתעוררות

היום הרביעי.

1. איני יכול להתייחס למה שאני רואה בחלומותיי כאל מציאות, גם לא למה שאני רואה בחלום למחצה וגם לא למה שאני רואה ער אך חולם בהקיץ.
2. אני יכול להתייחס כאל מציאות למה שאני רואה כשאני ער ולא חולם בהקיץ. לא מדובר במה שחושיי קולטים אלא בפעולותיו של מוחי המתייחסות ל"נתונים" המעובדים. זה כיון שהנתונים התמימים והמוטלים בספק מסופקים על ידי החושים החיצוניים, הפנימיים וגם על ידי הזיכרון. מה שקובע זה שמוחי יודע זאת כשהוא ערני ומאמין בזה כשהוא רדום. לעיתים נדירות אני חש את המציאות בדרך חדשה, ואז אני מבין שהמראות היום-יומיים דומים לחלום או לחלום למחצה.

ישנה דרך אמיתית אחת להיות ער: זו הדרך שהובילה אותי להתבונן לעומק במה שנאמר עד כה והיא, בנוסף, זו שפתחה בפניי את השער כדי לגלות את המשמעות של כל דבר ודבר.

ז. נוכחותו של הכוח

היום החמישי.

1. כשהייתי ער באמת טיפסתי מהבנה להבנה.
 2. כשהייתי ער באמת אך היה חסר לי מרץ להמשיך בעלייה יכולתי למצוא את הכוח בתוכי. הוא היה בכל גופי. הייתה אנרגיה ולו בתאים הקטנים ביותר. אנרגיה זו זרמה והייתה מהירה וחזקה יותר מזרימת הדם.
 3. גיליתי שהאנרגיה התרכזה בנקודות השונות בגופי כשאלו פעלו ונעלמה כשלא הייתה בהן כל פעילות.
 4. בעת מחלה האנרגיה לא הייתה מספיק חזקה, או התרכזה בדיוק בנקודות אשר ניזוקו. אך כשהצלחתי להשיב את זרימתה התקינה, חלה נסיגה במחלות רבות.
- מספר עמים הכירו זאת והשיבו את האנרגיה באמצעות שיטות שונות הזרות לנו כיום.*
- מספר עמים הכירו זאת והעבירו את האנרגיה לאנשים אחרים. אז חלו "הארות" בהבנה ואפילו "נסים".*

ח. השליטה בכוח

היום השישי.

1. ישנה דרך לנתב ולרכז את הכוח שזורם בגוף.
 2. יש נקודות שליטה בגוף, בהן תלוי מה שמוכר לנו בתור תנועה, רגש ודמיון. כשהאנרגיה פועלת על הנקודות הללו נוצרות ההבעות הגופניות, הרגשיות והמחשבתיים.
 3. על פי רמת פעילותה של האנרגיה, אם היא פנימית או שטחית יותר בגוף, נוצרת התרדמה העמוקה, המצב של חולמנות או מצב של ערנות מוחלטת... קרוב לוודאי שההילות אשר סובבות את גופם או את ראשם של הקדושים בתמונות בעלות אופי דתי מצביעות על תופעת האנרגיה שלעיתים מקבלת ביטוי חיצוני יותר.
 4. ישנה נקודת שליטה על מצב הערנות האמיתי ויש דרך לנתב אליה את הכוח.
 5. כשהאנרגיה מנותבת לנקודה הזו, כל נקודות השליטה האחרות נעות תחת השפעתה.
- כאשר הבנתי זאת וניתבתי את הכוח לנקודה העליונה היא, כל חלק בגופי חש מכת אנרגיה עצומה, והיא הלמה בחזקה בתודעתי ועליתי מהבנה להבנה. אבל שמתי לב שגם יכולתי לרדת למעמקים אם איבדתי שליטה על האנרגיה. אז נזכרתי באגדות אודות "השמים" ו"הגיהנום" וראיתי את קו הפרדה בין שני המצבים המנטאליים.

ט. ביטויים של האנרגיה

היום השביעי.

1. באפשרות האנרגיה שבתנועה "להשתחרר" מהגוף תוך שמירה על אחדותה.
 2. האנרגיה המאוחדת הזו היא מעין "כפיל של הגוף" אשר תואם לייצוג התוך-גופי של הגוף עצמו בתוככי חלל הייצוג. תחומי המדע שעסקו בתופעות מנטאליות לא דנו מספיק בקיומו של החלל הזה וגם לא בייצוגים המשויכים לתחושות הפנימיות של הגוף.
 3. האנרגיה הכפילה (ז"א שנתפסת כ"חיצונית" לגוף או "נפרדת" מהבסיס החומרי שלה) נמוגה או הוצגה בצורה מדויקת, תלוי באחדות הפנימית שהייתה למי שפעל כך.
 4. יכולתי להיווכח שההחצנה הזו של האנרגיה אשר הציגה את הגוף עצמו כ"מחוץ" לגוף, נוצרה כבר ברמות הנמוכות ביותר של התודעה. במקרים כאלה קרה שהפגיעה ביחידה הבסיסית ביותר של החיים גרמה לתגובה הזו כמנגנון הגנה מפני איומים. לכן, אצל כמה מדיומים אשר רמת מודעותם הייתה נמוכה ואשר אחדותם הפנימית נמצאה בסיכון, התגובות היו בלתי רצוניות ויוחסו לישויות אחרות, ולא להם עצמם.
- "רוחות הרפאים" או "רוחות" למיניהן בכמה עמים או אצל כמה רופאי אליל לא היו אלא "הכפילים" שלהם עצמם (הייצוגים עצמם) של האנשים אשר חשו שנשלטו בידיהם. מכיוון שמצבם המנטאלי הוכחה (היה בטראנס) כתוצאה מאיבוד שליטה על הכוח, הם חשו שנשלטו בידי יצורים זרים שלעיתים יצרו תופעות ראויות לציון. אין ספק ש"מכושפים" רבים חשו תופעות כאלו. הדבר המכריע אם כן היה השליטה על הכוח.*
- זה שינה לחלוטין הן את תפיסת החיים הרגילים שלי והן את תפיסתי אודות החיים שלאחר המוות. בזכות מחשבות וניסיונות אלו איבדתי את אמוני במוות ואיני מאמין בו מאז, כפי שאיני מאמין בהעדר המשמעות שבחיים.*

י. ראייה לקיומה של המשמעות

היום השמיני.

1. החשיבות האמיתית של החיים הערניים נהייתה ממשית.
2. החשיבות האמיתית של הכנעתם של הניגודים הפנימיים שכנעה אותי.
3. החשיבות האמיתית שבשליטה בכוח, למען השגת איחוד והמשכיות, מילאה אותי במשמעות משמחת.

יא. המרכז המאיר

היום התשיעי.

1. בכוח היה "אור" אשר נבע מ"מרכז" מסוים.

2. בפירוקה של האנרגיה התקיימה התרחקות מהמרכז, ובהתאמה- עם איחודה ופיתוחה, המרכז המאיר תפקד.

לא הפליא אותי למצוא בעמים עתיקים את האמונה באל השמש, והבנתי שאם כמה מהם סגדו לכוכב כי העניק חיים לאדמה ולטבע, אחרים ראו בגוף המפואר הזה סמל למציאות גדולה יותר.

היו מי שהרחיקו לכת וקיבלו מהמרכז הזה אינספור סגולות אשר לעיתים "השתלחו" כלשונות אש אל אלו שהיו נתונים להשפעתם, לפעמים בצורה של כדורים זוהרים ולפעמים כסנה בוער אשר הופיע בפני המאמין הירא.

יב. התגליות

היום העשירי.

תגליותיי היו מעטות אך חשובות. אסכם אותן כך:

1. הכוח זורם בגוף באופן לא רצוני, אך ניתן לכוון אותו באמצעות מאמץ מודע. ההישג של שינוי מכוון ברמת המודעות מעניקה לאדם הצצה חשובה אל השחרור מהתניות "טבעיות" שנדמה שמשלטות על התודעה.
 2. בגוף ישנן נקודות שליטה שונות על תפקודו.
 3. ישנם הבדלים בין מצב הערנות האמיתי לבין רמות מודעות אחרות.
 4. ניתן להוביל את הכוח אל נקודת היקיצה האמיתית (בהביננו את "הכוח" כאנרגיה מנטאלית שמתלווה אל דימוים מסוימים, ו"נקודה" כמיקום של דימוי "במקום" מסוים בחלל הייצוג).
- באמצעות מסקנות אלה זיהיתי בתפילות של עמים עתיקים, גרעין של אמת גדולה שהוחשכה על ידי פולחנים ותרגולים חיצוניים שלא הבשילו עד להתפתחות של עבודה פנימית, שכאשר היא מתבצעת בשלמות, מביאה את האדם במגע עם מקור האור שלו. לבסוף, גיליתי שהתגליות שלי אינן כאלה, אלא שהן תוצאה של ההתגלות הפנימית אליה מגיע כל מי שמחפש, ללא ניגודים, את האור בתוכי ליבו.

יג. העקרונות

הגישה כלפי החיים והדברים כולם שונה כאשר ההתגלות הפנימית מכה כברק.

בהתקדמות איטית צעד אחר צעד, בהרהור מעמיק של מה שנאמר פה ומה שעוד יאמר, תוכל להפוך את העדר המשמעות למשמעות. אין זה היינו אך מה שתעשה עם חייך. חייך, הכפופים לחוקים, חשופים לאפשרויות בחירה. אין אני מדבר על חופש. אני מדבר על שחרור, על תנועה, על תהליך. אין אני מדבר על חופש כמשהו דומם, אלא על שחרור צעד אחר צעד כפי שמתחרר מהדרך ההכרחית זה שקרב אל עירו. כך, "מה שצריך להיעשות" אינו תלוי במוסר רחוק, בלתי מובן ושגרתני, אלא בחוקים: חוקי חיים, חוקי אור, חוקי אבולוציה.

להלן "העקרונות", אשר יכולים לסייע בחיפוש אחר אחדות פנימית:

1. ללכת נגד התפתחותם של הדברים זה ללכת נגד עצמך.
 2. כאשר הנך מאלץ משהו אל עבר מטרה מסוימת אתה גורם להיפוכו.
 3. אל תתנגד לכוח גדול. תיסוג עד אשר הוא ייחלש, ואז תתקדם בהחלטיות.
 4. הדברים הם בסדר כאשר הם מתקדמים ביחד, לא כל אחד לחוד.
 5. אם עבורך הם בסדר גם היום וגם הלילה, גם הקיץ וגם החורף, הרי שהתגברת על הסתירות.
 6. אם אתה רודף אחר התענוג, אתה כובל עצמך לסבל. אולם, כל עוד לא תזיק לבריאותך, תהנה ללא עכבות כאשר תזדמן לך האפשרות לכך.
 7. אם אתה רודף אחר מטרה, אתה כובל את עצמך. אם אתה עושה כל דבר כאילו היה מטרה בפני עצמה, אתה משתחרר.
 8. תתגבר על סתירותיך כאשר תבין אותם עד שורשם האחרון, לא כאשר תנסה לפתור אותם.
 9. כאשר אתה מזיק לאחרים אתה כובל את עצמך. אולם אם לא תזיק לאחרים תוכל לעשות כרצונך בחופשיות.
 10. כאשר אתה נוהג כלפי אחרים כפי שאתה רוצה שינהגו כלפיך, אתה משתחרר.
 11. אין זה משנה באיזה מחנה העמידו אותך המאורעות, מה שחשוב הוא שתבין שאתה לא בחרת באף מחנה.
 12. הפעולות בעלות אחדות או סתירה מצטברות בך. אם תחזור על הפעולות בעלות אחדות פנימית, שום דבר כבר לא יוכל לעצור בעדך.
- תהיה כמו כוח של הטבע שלא מוצא התנגדות בהתקדמותו. למד להבחין בין קושי, בעיה, מכשול לבין סתירה. אם הראשונים מעודדים או מקדמים אותך, הסתירה משתקת אותך במעגל סגור. כאשר תמצא בלבך כוח גדול, שמחה וטוב לב, או כאשר תרגיש חופשי וללא סתירות, הודה מיד בתוכך. כאשר יקרה ההפך - בקש עם אמונה, ואותה הודיה שצברת תחזור אליך כברת תועלת.

יד. המדריך לדרך הפנימית

אם הבנת את אשר הוסבר עד כה, תוכל להתנסות באמצעות עבודה פשוטה, בנוכחות הכוח. אולם, אין זה אותו הדבר להציב את עצמך בנכונות מנטאלית פחות או יותר מתאימה (כאילו מדובר היה בנכונות למלאכה טכנית), לבין הענקת טון ופתיחות רגשית הדומה לזו שמשרה השירה. זו היא גם הסיבה שסגנון השפה שמשמש בשביל להעביר את מסר אמיתות אלו נוטה לאפשר את הנכונות הזו שמציבה בנוכחותה של ההתבוננות הפנימית בקלות רבה יותר, ולא בפני רעיון הודות "ההתבוננות הפנימית".

כעת עקוב בתשומת לב אחר הסבריי, כיון שמדובר בנוף הפנימי אותו אתה עשוי למצוא בעבודתך עם הכוח, ובכיוונים שתוכל להקנות לתנועותיך המנטאליות:

"בדרך הפנימית תוכל להלך מוחשך או מואר. שים לב לשתי הדרכים הנפרשות לפניך.

אם תאפשר להווייה שלך לנוע אל עבר אזורים חשוכים, גופך ינצח בקרב והוא יהיה השולט. או אז יופיעו תחושות ומופעים של רוחות, של כוחות, של זיכרונות. בדרך זו יורדים עוד ועוד. שם נמצאות השנאה, הנקמה, הזרות, הרכושנות, הקנאה, הרצון להיוותר. אם תרד עוד, ישתלטו עליך חוסר האונים, הטינה וכל אותן אשליות ושאיפות שגרמו לאנושות לחורבן ומוות.

אם תדחוף את הווייתך בכיוון האור, תמצא התנגדות ועייפות על כל צעד. יש אשמים לעייפות הזו בעליה. חייך כבדים, זיכרונותיך כבדים, פעולותיך הקודמות מונעות את העלייה. העלייה קשה בגלל השפעת גופך הנוטה לשלוט.

במשעולי עלייתך תמצא אזורים מוזרים בעלי צבעים טהורים וצלילים לא מוכרים.

אל תמלט מפני הטיהור שפועל כמו אש ומפחיד עם רוחות הרפאים שלו.

דחה את הבהלה ואת שברון הלב.

דחה את הרצון להימלט אל האזורים התחתונים והחשוכים.

דחה את ההצמדות אל הזיכרונות.

היוותר בחופש פנימי, באדישות אל אשליית הנוף, בהחלטיות כלפי העלייה.

אור זך זורח בפסגות שרשראות ההרים הגבוהים, ומי אלף הגוונים זורמים בין צלילים לא מוכרים אל עבר ערבות ועמקים צלולים.

אל תירא מעצמת האור המרחיק אותך ממרכזו בעוצמה גוברת. ספוג אותו כאילו היה נוזל או רוח, כי בו, ללא ספק, מצויים החיים.

כאשר בשרשרת ההרים הגבוהה תמצא את העיר הנסתרת, תצטרך להכיר את הכניסה. אבל את זה תדע ברגע שחייך ישתנו. חומותיה האדירות כתובות בצורות, כתובות בצבעים, הן "מורגשות". בעיר זו נשמר כל שנעשה וכל שיעשה... אבל עבור עינך הפנימית, השקוף כהה. כן, החומות בלתי חדירות לך!

טול את הכוח מהעיר הנסתרת. חזור אל עולם החיים הדחוסים עם מצח וידיים זוהרים".

טו. התנסות השלום ומעבר הכוח

1. הרפה לחלוטין את גופך והשקט את הראש. עכשיו, דמיין כדור שקוף וזוהר, שברדתו עד אליך, מתמקם לו בתוככי לבך. תוכל לזהות מיד שהכדור מפסיק להופיע כדימוי על מנת להפוך לתחושה שמתרחבת בתוך החזה.
2. שים לב כיצד תחושת הכדור מתפשטת מהלב אל מחוץ לגוף, בו בזמן שנשימתך מתרחבת והופכת עמוקה יותר. כאשר התחושה תגיע עד גבולות הגוף תוכל לעצור ולחוש ברישום של חווית השלום הפנימית. תוכל להישאר במצב זה כל זמן שיראה לך מתאים. אז, תיסוג מאותה התרחבות (בהגיעך, כמו בהתחלה, עד הלב) בשביל לשחרר את הספירה ולסיים את התרגיל שלוו ומעודד. תרגיל זה נקרא "חווית השלום".
3. לעומת זאת, אם ברצונך להתנסות במעבר הכוח, במקום לסגת בהתרחבות תצטרך להרחיב אותה עוד ולאפשר לרגשות שלך ולמלוא הווייתך לעקוב אחריה. אל תנסה לשים לב לנשימה. תן לה לפעול מעצמה בזמן שאתה עוקב אחר ההתרחבות אל מחוץ לגוף.
4. עליי להגיד שוב: תשומת לבך, ברגעים אלה, צריכה להיות בתחושת הספירה המתרחבת. אם אינך יכול להשיג את זה, מוטב שתעצור ותנסה בהזדמנות אחרת. אם לא תתנסה במעבר, תוכל בכל אופן להתנסות בתחושת שלווה מעניינת.
5. אם לעומת זאת, הרחקת לכת, תתחיל להתנסות במעבר. מהידיים אחרים בגוף יגיע אליך טון של תחושה שונה מהרגיל. תחוש תנודות מתגברות ותוך זמן קצר יצוצו בעוצמה תמונות ורגשות. תן למעבר הכוח להתרחש בחופשיות.
6. בקבלך את הכוח תחוש את האור או צלילים מזורים, תלוי באופן הייצוג הייחודי לך. בכל מקרה, חשובה ההתנסות בהרחבת התודעה, אשר אחד מסממניה היא צלילות ונכונות להבין את מה שמתרחש.
7. בכל עת שתרצה תוכל להפסיק את המצב הייחודי הזה (אם הוא טרם נפסק מעצמו), בדמייןך שהספירה מתכווצת ויוצאת ממך באותו אופן בו היא הגיעה בהתחלה.
8. מעניין להבין שמצבי תודעה מעורערת רבים הושגו ומושגים, כמעט תמיד, על ידי מנגנונים דומים לאלה המתוארים כאן. כמובן עטופים בפולחנים מזורים או, לעיטים, מחזקים על ידי עייפות, אובדן רסן מוטורי, שינון ותנוחות, שבכל המקרים מערערים את הנשימה ומעוותים את התחושה הכללית של תוך-הגוף. תזהה בתחום זה את ההיפנוזה, פעולת המדיומים וגם את השפעת הסמים, שאמנם פועלים באמצעים אחרים אך גורמים למצבים מעורערים דומים. המשותף לכל המצבים האלה הוא העדר השליטה וחוסר ההבנה לגבי מה שמתרחש. הייה ספקן לגבי תופעות שכאלה וקבל אותם כ"טראנס" פשוט אליו נקלעו הבורים, המתנסים ואפילו "הקדושים", כפי שמסופר באגדות.
9. אפילו אם פעלת בהתאם להנחיות יכול לקרות שלא תצליח ליצור את המעבר. אין בכך להוות מקור לדאגה, אלא סממן להעדר "חופשיות" פנימית, מה שיכול להעיד על מתח רב, בעיות

בדינאמיקה של הדימוי, ובכלל, פיצול בהתנהגות הרגשית - דבר שבוודאי גם נוכח בחייך
היום יומיים.

טז. הקרנת הכוח

1. אם חווית את מעבר הכוח תוכל להבין כיצד, בהסתמך על תופעות דומות אך ללא שום הבנה, עמים שונים פיתחו פולחנים ומסורות שלאחר מכן הוכפלו עד אין קץ. באמצעות התנסויות מהסוג שתוארו לעיל, אנשים רבים חשו את "שכפול" גופם. חווית הכוח העניקה להם את התחושה שהם יכולים להקרין את האנרגיה הזו אל מחוץ להם.
2. הכוח "הוקרן" אל אחרים וגם אל עבר חפצים "המסוגלים" לקבל ולשמר אותו. אני מאמין שלא יקשה עליך להבין את תפקידם של חפצי פולחן בדתות השונות, ובאופן דומה, המשמעות של מקומות קדושים וכוהנים "הטעונים" בכוח, לכאורה. כאשר חפצים שונים היו למושא הערצה במקדשים והוקפו בטקס ופולחן, הם בוודאי "החזירו" למאמינים את האנרגיה שנצברה באין ספור תפילות. זוהי מוגבלות של הבנת התופעה האנושית, העובדה שכמעט תמיד התייחסו אל הדברים האלה לפי תרבות, מיקום, היסטוריה ומסורת, כאשר ההתנסות הפנימית הבסיסית היא נתון חיוני להבנה.
3. אותה "הקרנה", "טעינה" ו"החזרה" של הכוח, תשוב ותעסיק אותנו בהמשך. אבל כבר עכשיו אומר לך שאותו מנגנון ממשיך לפעול אפילו בתרבויות חילוניות, בהם המנהיגים והידוענים עטויים הילת ייצוג מיוחד עבור זה שרואה אותם והיה רוצה אפילו "לגעת" בהם, או לקבל פיסת בגד או חפץ שלהם.
4. כיוון שכל ייצוג של "הנעלה" הוא מהעין כלפי מעלה, מעל לקו הראיה הרגילה. וה"נעלים" הם האישים "בעלי" טוב לב, חוכמה וכוח. ו"למעלה" נמצאים המעמדות הגבוהים, הדגלים והמדינה. ואנחנו, בני תמותה פשוטים, צריכים "לעלות" במעמד החברתי ולהתקרב אל השררה בכל מחיר. מה רע מצבנו, מונחים עדיין על ידי מנגנונים שתואמים את הייצוג הפנימי, עם ראשינו "למעלה" בעוד רגלינו דבוקות לאדמה. מה רע מצבנו, כאשר אנו מאמינים בדברים כאלה (ומאמינים מפני שהם "מציאותיים" בייצוג הפנימי). מה רע מצבנו, כאשר מבטנו החיצוני אינו אלא הקרנה לא מודעת של המבט הפנימי.

יז. אובדן דיכוי הכוח

1. פריקות הכוח העיקריות הן תוצאה של מעשים נעדרי שליטה. אלה הם: דמיון ללא מעצורים, סקרנות ללא בקרה, פטפטת ללא מידה, מיניות מופרזת והבחנה מוגזמת (לראות, לשמוע, לטעום וכולי, באופן מוגזם וללא מטרה). אבל עליך להבין שרבים פועלים באופן שכזה על מנת לפרוק מתחים שאלמלא פרקו אותם היו גורמים למכאובים רבים. כך, ובהתייחס לתפקיד של פריקות אלה, תסכים איתי שלא כדאי לדכא אותם אלא מוטב להסדירם.
2. באשר למיניות עליך להבין נכון: אין לדכא את התפקוד הזה, מפני שהתוצאה תהיה תופעות מייסרות וניגודים פנימיים. המיניות מכוונת ומסתיימת בפעולתה, אבל לא כדאי שתמשיך להמריץ את הדמיון או לחפש אובייקט חדש לבעילה באופן אובססיבי.
3. השליטה במין על ידי "מוסר" חברתי או דתי שימשה למטרות שלהן לא כלום עם האבולוציה, אלא ההפך הוא הנכון.
4. הכוח (אנרגיית הייצוג של תחושת תוך-הגוף), הופנה אל עבר האופל בתרבויות שנמצאו תחת דיכוי ושם התרבו המקרים של אנשים "אחוזי שדים", "מכשפים" ופושעים מכל סוג, שנהנו מהסבל והרס החיים והיופי. בשבטים ותרבויות אחדות הפושעים נמנו עם הנאשמים והמאשימים כאחד. במקרים אחרים נרדף כל מה שהיה מדע וקידמה, מפני שאלו היו ניגוד לחוסר רציונאליות, לאפל ולמדוכא.
5. אצל כמה עמים פרימיטיביים דיכוי המין עדיין קיים, וכך גם אצל עמים אחרים הנחשבים ל"תרבות מתקדמת". ברור שאצל אלה ואלה ההרס הוא רב, אפילו אם המקור למצב שונה אצל כל אחד מהם.
6. אם תבקש הסברים נוספים אומר לך שהמין הוא למעשה קדוש והוא המרכז ממנו מונעים החיים וכל יצירתיות. כך, ממנו מונע גם כל הרס כאשר תפקודו אינו מוסדר.
7. לעולם אל תאמין לשקרים של מרעילי החיים כאשר הם מתייחסים למין כמשהו בזוי. נהפוך הוא, יש בו יופי ולא לשווא הוא קשור אל מיטב רגשות האהבה.
8. הייה זהיר אם כן, והתייחס אליו כאל משהו נפלא שמצריך עדינות, מבלי להפוך אותו למקור לסתירות או לפריקה של אנרגיה חיונית.

יח. פעולה ותגובה של הכוח

הסברתי קודם: "כאשר תמצא בלבך כוח גדול, שמחה וטוב לב, או כאשר תרגיש חופשי וללא ניגודים, הודה על כך מיד בתוכך."

1. "להודות" פירושו לרכז את מצבי הרוח החיוביים מקושרים אל דימוי, אל ייצוג. אותו מצב חיובי המקושר כך, מאפשר שבמצבים שליליים, על ידי אזכור דבר אחד יופיעו הדברים האחרים שנלוו אליו בזמנים קודמים. מכיוון שבנוסף לכך, אותו "מטען" מנטאלי יכול להיות מחוזק על ידי שינונים שונים, הוא מסוגל לסלק רגשות שליליים שמצבים מסוימים יכולים לכפות.
2. לכן, מתוכך יחזור מה שביקשת, מוכפל לתועלתך, כל זמן שצברת בתוכך מצבים חיוביים רבים. ואין כבר צורך להסביר שאותו מנגנון עצמו שימש (באופן מבלבל) בשביל "לטעון כלפי חוץ" חפצים, אנשים או ישויות פנימיות "שהוקרנו", באמונה שיענו לתחינות ולבקשות.

יט. המצבים הפנימיים

עליך לרכוש כעת מספיק תחושה לגבי המצבים הפנימיים שבהם תוכל להימצא במהלך חיך, ובעיקר, במהלך עבודתך האבולוציונית. אין באפשרותי אלא להמחיש באמצעות דימויים (במקרה זה, אלגוריות). אלו, נראה לי, מעלתן הינה ביכולתן לרכז באופן "ויזואלי" מצבי רוח מורכבים. מצד שני, הייחוד שבליצור קשר בין מצבים אלה כאילו היו רגעים שונים של אותו תהליך, מכניס שוני אל התיאורים התמיד מפוצלים, אליו הרגילו אותנו אלה העוסקים בנושאים הללו.

1. המצב הראשון, בו שלט העדר המשמעות (אותו תיארו בתחילת דברנו), ייקרא "חיוניות לא ממוקדת". הכול מכוון על ידי צרכים גופניים, אך הללו מבולבלים, לעיתים קרובות, עם תשוקות ודימויים סותרים. שם שורה אפילה על המניעים והמעשים. אנו נותרים במצב זה כצמחים, אבודים בין צורות משתנות. מנקודה זו ניתן להתפתח בשתי דרכים: דרך המוות או דרך המוטציה.
2. דרך המוות מציבה אותך אל נוכח נוף כאוטי וחשוך. אנשי קדם הכירו את הנוף הזה וכמעט תמיד מיקמו אותו "מתחת לפני האדמה", או במעמקי התהום. היו גם כאלה שביקרו בממלכה זו בשביל "לקום לתחייה" ברמות מוארות. עליך להבין ש"מתחת" למוות נמצאת החיוניות הלא ממוקדת. ייתכן שמוח האדם מקשר את הפירוק שלאחר המוות עם תופעות עוקבות של שינוי, וגם, יתכן והוא מקשר את התנועה הלא ממוקדת כמקדמה ללידה. אם פניך מועדות אל העלייה, "המוות" משמעו שבירה עם מצבך הקודם. דרך המוות עולים למצב אחר.
3. כך מגיעים אל מקלט הנסיגה. ממנו נפתחות שתי דרכים: דרך החרטה וזו ששימשה לצורך העלייה: דרך המוות. אם תפנה בדרך הראשונה, זה מפני שהחלטת לקטוע את חיך כפי שהיו עד כה. אם תשוב בדרך המוות תיפול לתהומות עם תחושה של מעגל סגור.
4. אולם, אמרתי שישנה דרך נוספת לברוח מחיוניות התהום, זוהי דרך המוטציה. אם תבחר בדרך זו זה מפני שברצונך לצאת ממצבך העגום אבל מבלי להיות מוכן לוותר על כמה מהיתרונות המדומים שלו. זוהי אם כן דרך שווא, ידועה כ"דרך השגויה". מפלצות רבות יצאו מהמעמקים בדרך מפותלת זו. הם רצו לכבוש בסערה את השמיים מבלי לוותר על הגיהנום, וכך, הקרינו על העולם התיכון סתירות אין ספור.
5. אני מניח שבעלייתך מממלכת המוות ודרך חרטה מודעת, הגעת כבר אל משכן הנטייה. שתי תומכות דקיקות מחזיקות את משכנך: השימור והתסכול. השימור היא תומכת שווא לא יציבה. בהליכתך עליה אתה משלה עצמך עם רעיון הקביעות אבל במציאות אתה נופל במהירות. אם תפנה בדרך התסכול, עלייתך תהיה קשה אבל היא היחידה האמיתית.
6. מכישלון אל כישלון תוכל להגיע אל המנוחה הבאה, אשר קוראים לה "משכן הסטייה". הזהר עם שתי הדרכים שעומדות כעת לפניך: או שתפנה אל דרך ההחלטיות, שתביא אותך אל היצירה, או שתפנה דרך הטינה שתגרום לך לרדת שוב אל הנסיגה. שם תעמוד בפני התלבטות: או שתחליט בעד מבוך החיים המודעים (ותעשה זאת בהחלטיות), או שתשוב אל חיך הקודמים. רבים הם אלה שבאי יכולתם להתעלות מעל עצמם, כרתו שם את אפשרויותיהם.

7. אבל אתה שעלית בהחלטיות נמצא כעת באכסניה המוכרת כ"יצירה". שם תמצא שלוש דלתות: אחת נקראת "נפילה", אחרת "ניסיון" והשלישית "התבזות". הנפילה תביא אותך ישירות אל המעמקים ורק תקרית חיצונית יכולה לדחוף אותך בדרך זו. קשה להאמין שתבחר בדלת זו. אך זו של ההתבזות מובילה אותך בדרך עקלקלה חזרה אל התהום דרך השבילים בהם עברת, במעין מערבולת גועשת בה אתה מחשב כל העת את כל מה שהפסדת והקרבת. מבחן מצפון שמביא אותך אל ההתבזות הוא כמובן מבחן שווא, בו אתה מפחית מערך הדברים ומאבד פרופורציה לגבי הדברים שאתה משווה. אתה משווה בין מאמץ העלייה לבין "ההטבות" עליהן ויתרת. אולם אם תתבונן על הדברים מקרוב תגלה שלא עזבת דבר מסיבה זו אלא מסיבות אחרות. ההתבזות מתחילה אם כן בסילוף הסיבות שלכאורה היו זרות לסיבת העלייה. אני שואל כעת: מה בוגד בנפש? שמא הן סיבות השווא של התלהבות ראשונית? שמא הקושי שבמשימה? שמא הזיכרון השקרי של הקרבות שלא היו, או שנבעו ממניעים אחרים? אני אומר ושואל כעת: ביתך מזמן עלה באש. בגלל זה החלטת לעלות. או שמא תחשוב כעת שהוא נשרף בגלל העלייה? הסתכלת מסביב לראות מה קרה לבתים האחרים? ... אין ספק שעליך לבחור בדרך האמצעית.
8. עלה במדרגות הניסיון ותגיע אל כיפה לא יציבה. משם, עבור במעבר צר ומפותל עד שתגיע אל חלל רחב וריק (כמו משטח), הנקרא "חלל-פתוח-של-האנרגיה".
9. בחלל זה אתה עשוי להיבהל בגלל הנוף השומם והעצום, ובגלל השקט המפחיד של לילה מלא בכוכבי ענק דוממים. שם, בדיוק מעל ראשך, תראה תקוע ברקיע את צורתו המצודדת של "הירח השחור"... ליקוי ירח מוזר המנוגד בדיוק לשמש. שם תצטרך להמתין לשחר, סבלני ובאמונה, מפני ששום דבר רע לא יכול לקרות אם תישאר שלוו.
10. יכול לקרות שבמצב הזה תרצה ליזום יציאה מהירה משם. אם כך יקרה, אתה עלול לפנות בכל כיוון בשביל לא להמתין ליום בסבלנות. עליך לזכור שכל תנועה שם (בחושך) היא שקרית ונקראת "אלתור". אם, בהתעלם ממה שאני מציין כעת, תתחיל לאלתר תנועות, הייה בטוח שתסחף על ידי מערבולות בין שבילים ומשכנים עד לתחתית העמוקה ביותר של הפירוד.
11. כמה קשה להבין שהמצבים הפנימיים קשורים זה לזה! אילו ראית את ההיגיון הצרוף של התודעה, הייתה שם לב שבמצב המתואר, זה שמאלתר בהכרח מתחיל לבזות ולהתבזות; צצים בו אחר כך רגשות תסכול והוא נופל אל הטינה והמוות, תוך שכחה של כל מה שאי פעם הצליח להבין.
12. אם במשטח תצליח להגיע אל אור היום, תופיע לפניך השמש הזורחת שתאיר אותך לראשונה באמת. אז תראה שבכל הקיים חיה תוכנית.
13. קשה יהיה שתיפול משם, אלא אם מתוך רצון תרצה לרדת אל אזורים חשוכים יותר בשביל להביא אליהם את האור.
- אין ערך בלפתח עוד את הנושאים הללו כיוון שללא ניסיון הם עלולים להטעות, בהעבירם אל תחום הדמיון את הבר ביצוע. שיהיה שימושי מה שנאמר עד כה. אם מה שהוסבר הוא חסר תועלת עבורך, מה עוד תוכל לטעון, מכיוון שלשום דבר אין ביסוס ומניע עבור הספקנות, הדומה לתמונה של מראה, צליל של הד, צל של צל.*

כ. המציאות הפנימית

1. הרהר בהערות שלי. תוכל לנחש מהן רק תופעות אלגוריות ונופים של עולם חיצוני. אבל יש בהן גם תיאורים אמיתיים של עולם מנטאלי.
2. גם אל תאמין ש"המקומות" בהם אתה עובר בדרכך, הינם בעלי איזשהו קיום עצמאי. בלבול שכזה החשיך לעיתים תורות מעמיקות וכך עד היום אחדים מאמינים ששמיים, גיהנום, מלאכים, שדים, מפלצות, טירות מכושפות, ערים רחוקות ועוד, ניתנים לראיה על ידי "המוארים". אותה דעה קדומה, אבל בפירוש הפוך, פשטה בקרב ספקנים בורים שהתייחסו לדברים הללו כאשליות או הזיות פשוטות של מוחות חולניים.
3. עליי לשוב ולומר, אם כן, שעליך להבין שבכל הדברים הללו מדובר במצבים מנטאליים אמיתיים, מסומלים באובייקטים השייכים לעולם החיצוני.
4. קח בחשבון את מה שנאמר ולמד לגלות את האמת מאחורי האלגוריות שלעתים מסיחות את הדעת, אבל לפעמים מתרגמות מציאות שאינה ניתנת לתפיסה ללא ייצוג מתאים.
כאשר דובר על ערי האלים אליהם ניסו להגיע גיבורים רבים מעמים שונים; כאשר דובר בגני עדן בהם חיו יחדיו אלים ובני אנוש בטבע מקורי וחדש; כאשר דובר בנפילות ומבולים, נאמרה אמת פנימית גדולה.
אחר כך הגואלים הביאו את בשורתם והגיעו עד אלינו בטבע כפול בשביל לשקם את אותה אחדות נוסטלגית אבודה. גם אז נאמרה אמת פנימית גדולה.
אולם, כאשר כל שנאמר הוצב מחוץ לתחום המנטאלי, הטעו או שיקרו.
להפך, עולם חיצוני מבולבל במבט פנימי מכריח את זה האחרון לסקור דרכים חדשות.
כך, היום עף אל השמיים גיבור העידן הזה. עף דרך אזורים לא מוכרים לפני כן. עף אל מחוץ לעולמו, ומבלי לדעת, שב מחוזק אל העולם הפנימי והזוהר.

ההתנסות

טקס הכוח

הטקס מתבצע לבקשת קבוצה של אנשים.

מנחה: נפשי חסרת מנוח.

משתתפים: נפשי חסרת מנוח.

מנחה: לבי מוטרד.

משתתפים: לבי מוטרד.

מנחה: גופי מתוח.

משתתפים: גופי מתוח.

מנחה: אני משחרר את גופי, לבי ונפשי.

משתתפים: אני משחרר את גופי, לבי ונפשי.

במידת האפשר הנוכחים יושבים. העוזר קם ומצטט עקרון או תובנה מהמבט הפנימי, בהתאם לנסיבות, מזמין להרהר לגביו. כעבור כמה דקות המנחה קם ומתחיל בקריאה, כאשר הוא מתעכב בכל משפט ומשפט.

מנחה: שחרר לגמרי את גופך והשקט את הנפש.

עכשיו, דמיין כדור שקוף וזוהר, שברדתו עד אליך, מתמקם לו בתוכי לבך...

תראה שהכדור מתחיל להפוך לתחושה שמתרחבת בתוך החזה...

תחושת הכדור מתפשטת מהלב אל מחוץ לגוף, בזמן שאתה מרחיב את נשימתך...

תרגיש תחושות חדשות בידיים ובשאר הגוף...

תחושת תנועות מתגברות ויצוצו רגשות וזיכרונות חיוביים...

תן למעבר הכוח להתרחש בחופשיות. אותו כוח שנותן אנרגיה לגופך ולנפשך...

תן לכוח להתבטא בך...

נסה לראות את אורו בתוך עיניך, ואל תמנע ממנו לפעול מעצמו...

הרגש את הכוח ואת זוהרו הפנימי...

תן לכוח להתבטא בחופשיות...

עוזר: עם הכוח הזה שקיבלנו, נתרכז בנפשנו במילוי אותם דברים להם אנו זקוקים באמת...

מזמין את כולם לעמוד על מנת לבצע את הבקשה.

מנחה: שלום, כוח ושמחה!

משתתפים: גם לך, שלום, כוח ושמחה!

הנחת ידיים

הטקס מתבצע לבקשת קבוצה של אנשים. מנחה ועוזר נותרים בעמידה.

מנחה: נפשי חסרת מנוח.

משתתפים: נפשי חסרת מנוח.

מנחה: לבי מוטרד.

משתתפים: לבי מוטרד.

מנחה: גופי מתוח.

משתתפים: גופי מתוח.

מנחה: אני משחרר את גופי, לבי ונפשי.

משתתפים: אני משחרר את גופי, לבי ונפשי.

המנחה והעוזר מתיישבים וממתינים כמה דקות. אז, המנחה קם.

מנחה: אם ברצונך לקבל את הכוח, עליך להבין שעם ההשמה תתחיל להרגיש תחושות חדשות. תחושת תנועות מתגברות ויצוצו רגשות וזיכרונות חיוביים. כאשר זה יקרה, תן למעבר הכוח להתרחש באופן חופשי...

תן לכוח להתבטא בך ואל תמנע ממנו מפעול מעצמו...

הרגש את הכוח ואת זוהרו הפנימי...

תן לו להתבטא בחופשיות...

לאחר זמן מה, העוזר קם ממקומו.

עוזר: מי שברצונו לקבל את הכוח יכול לעמוד על רגליו.

העוזר, בהתאם למספר הנוכחים, מזמין להישאר בעמידה במקום או להיערך במעגל מסביב למנחה. לאחר כמה רגעים, המנחה מתחיל בהשמה. העוזר, במקרה הצורך, מקל על תנועת המשתתפים ואף מלווה אותם חזרה למקומם. עם תום ההשמה, ממתינים כמה רגעים על מנת לאפשר את קליטת ההתנסות.

עוזר: עם הכוח הזה שזה עתה קיבלנו, נתרכז במילוי כל אותם דברים להם אנו זקוקים באמת או נתרכז באותם הדברים שמישהו מאוד קרוב לליבנו זקוק להם באמת.

מזמין את כולם לעמוד על מנת לבצע את הבקשה. ממתינים כמה רגעים.

מנחה: שלום, כוח ושמחה!

משתתפים: גם לך, שלום, כוח ושמחה!

רווחה

מתקיים לבקשת קבוצת אנשים.

במידת האפשר המשתתפים ישובים.

מנחה ועוזר בעמידה.

עוזר: התכנסנו כאן על מנת לזכור את היקרים לנו מכל. לכמה מהם קשיים בחייהם הרגשיים, ביחסים שלהם או בבריאותם. אליהם אנו מפנים את המחשבות שלנו ואת מיטב האיחולים.

מנחה: אנחנו סמוכים ובטוחים שבקשת הרווחה הזו תגיע עד אליהם. אנחנו חושבים על יקירינו, מרגישים את נוכחות יקירינו וחווים את הקשר אל יקירינו.

עוזר: נקדיש כמה דקות על מנת להרהר בקשיים אותם חווים האנשים הללו...

ממתינים כמה דקות.

מנחה: היינו רוצים כעת שאותם אנשים ירגישו את מיטב איחולינו. גל של הקלה ורווחה צריך להגיע אליהם...

עוזר: נאפשר כמה רגעים בשביל למקם בתוכנו את תחושת הרווחה שאנו מאחלים עבור יקירינו...

ממתינים כמה דקות בשביל לאפשר לנוכחים להתרכז.

מנחה: נסיים את הטקס הזה ונאפשר, לאלה מאתנו שכך ירצו, להרגיש את נוכחות יקירינו, שאמנם אינם כאן אתנו בזמן הזה ובמרחב הזה, אך מתקשרים אתנו דרך חווית האהבה, השלווה והשמחה החמימה.

ממתינים כמה רגעים.

מנחה: התנסות זו הייתה טובה עבור אחרים, מעודדת עבורנו ומעוררת השראה עבור חיינו... אנו מברכים את כולם, נישאים בנחשול של רווחה, המחזק על ידי מיטב האיחולים של הנוכחים כאן.

הגנה

טקס בהשתתפות יחיד או קבוצה.

כולם בעמידה.

מנחה ועוזר לפני הילדים, ואלה מוקפים על ידי שאר המשתתפים.

עוזר: מטרת הטקס הזה היא לשתף את הילדים בקהילה שלנו.

מאז ימי קדם, ילדים היוו מטרה לטקסים כגון בריתות, טבילות, הענקת שמות וכדומה. באמצעותם בא לידי ביטוי שינוי במצב, מעבר שלב בחייו של האדם.

היו קיימים בעבר וקיימים גם היום נהלים אזרחיים באמצעותם נרשמת לידה, מיקומה וכיוצא באלה. אבל המשמעות הרוחנית שמלווה טקס מאין זה אינה קשורה אל הניכור של אותם רישומים, אלא קשורה אל אושרם של ההורים והקהילה, בעת בה הילדים מוצגים באופן פומבי.

זהו טקס שבאמצעותו משתנה מעמדם של הילדים, בהופכם לחלק מקהילה שמתחייבת לדאוג להם במקרה שאירועים מצערים יותירו אותם חסרי הגנה.

בטקס זה מבקשים הגנה עבור הילדים והקהילה מקבלת אותם כבנים חדשים.

כעבור כמה רגעים, המנחה פונה אל הנוכחים.

מנחה: נבקש הגנה עבור הילדים הללו.

עוזר: אנו מקבלים אותם בשמחה ומתחייבים לגונן עליהם.

מנחה: נעלה כעת את מיטב איחולינו... שלום, כוח ושמחה לכולם!

מניח באדיבות יד על ראשו של כל ילד ומנשק אותו במצח.

נישואין

כולם בעמידה. זוג אחד או כמה. מנחה ועוזר לפני הזוגות.

עוזר: מאז ימי קדם, חתונות היוו טקסים לשינוי מעמדם של אנשים.

כאשר מישהו מסיים או מתחיל שלב חדש בחייו, הוא נוהג ללוות מעמד זה עם טקס מסוים. חיינו האישיים והחברתיים קשורים אל טקסים המקובלים פחות או יותר כמנהג. אנו מברכים בבוקר, בשונה מאשר בערב; אנו לוחצים את ידו של מכר; חוגגים יום הולדת, סיום לימודים או החלפת מקום עבודה. טקסיות מלווה את הספורט, וטקסים דתיים, מפלגתיים ואזרחיים מציבים אותנו במעמד מתאים לפי המקרה.

נישואין הינם שינוי משמעותי במעמדם של אנשים, ובכל הארצות זה מצריך תהליך חוקי מסוים. זאת אומרת שברית הנישואין מציבה את בני הזוג במצב חדש בפני הקהילה והמדינה. אבל כאשר זוג בא בברית הנישואין, הוא עושה זאת עם כוונה לסגנון חיים חדש, הוא עושה זאת עם רגש עמוק, ולא עם רוח של רשמיות.

לכן, בטקס זה של שינוי מעמד, יש כוונה להקים קשר חדש, ועד כמה שניתן מתמשך, עם בן הזוג השני. ישנה כוונה לקבל מהאחר את הטוב ביותר, ולהעניק לאחר את הטוב ביותר. ישנה כוונה אף ללכת מעבר לכך, על ידי הבאת ילדים לעולם או על ידי אימוצם.

כיוון שכך אנו רואים את טקס הנישואין, אנו מעניקים חשיבות לחוקיות הקשר, אבל באשר להיבט הרוחני והרגשי, אנו טוענים שרק בני הזוג מעניקים משמעות לטקס הזה.

במילים אחרות, טקס זה מציב שני בני אדם במעמד של תחילת חיים חדשים, ובאמצעות טקס זה בני הזוג מתאחדים בהתאם להרגשתם העמוקה.

אנו לא משיאים אותם, אלא הם עצמם מתחתנים בפני הקהילה שלנו.

מנחה: ובשביל שטקס זה יהיה מתאים ואמיתי, אנו שואלים (פונה אל אחד מבני הזוג): מה מבטאים עבורך הנישואין הללו?

הנשאל עונה בקול רם...

מנחה (פונה אל בן הזוג השני): מה מבטאים עבורך הנישואין הללו?

הנשאל עונה בקול רם...

מנחה: על כן, נישואין אלו יהיו לפי השאיפות הללו ועל פי הכוונות העמוקות ביותר (מברך בחום את בני הזוג).

סיוע

זהו טקס שדורש המון חום ואת המיטב מהמבצע.

הטקס יכול לחזור על עצמו מספר פעמים, לבקשת המעוניין או אלה ששומרים עליו.

המנחה נותר לבד עם האדם הגוסס.

יהיה מצב ההכרה או חוסר ההכרה אשר יהיה, המנחה מתקרב אליו ומדבר בקול ננוח, ברור וללא חפזון.

מנחה: בזיכרונות חייך נשפטים המעשים שלך. אתה יכול, תוך זמן קצר, לזכור הרבה מהמיטב שבך. זכור אם כן, אבל בלי בהילות, וזכך את זיכרונך. זכור בעדינות והרגיע את נפשך.

ממתינים כמה דקות, ושבים לדבר באותו טון ועוצמה.

דחה כעת את הבהלה ואת שברון הלב...

דחה כעת את הרצון להימלט אל אזורים חשוכים...

דחה כעת את ההצמדות לזיכרונות...

היוותר כעת בחופש פנימי, באדישות אל אשליית הנוף...

.....

קבל כעת את ההחלטה לעלות...

האור הזך זורח בפסגות שרשראות ההרים הגבוהים, ומי אלף הגוונים זורמים בין צלילים לא מוכרים אל עבר ערבות ועמקים צלולים...

אל תירא מעצמת האור המרחיק אותך ממרכזו בעוצמה גוברת. ספוג אותו כאילו היה נוזל או רוח, כי בו, ללא ספק, מצויים החיים...

כאשר בשרשרת ההרים הגבוהה תמצא את העיר הנסתרת, תצטרך להכיר את הכניסה. אבל את זה תדע ברגע שחייך ישתנו. חומותיה האדירות כתובות בצורות, כתובות בצבעים, הן "מורגשות". בעיר זו נשמר כל שנעשה וכל שיעשה...

ממתינים כמה רגעים, ושבים לדבר באותו טון ועוצמה.

השלמת עם עצמך...

הנך מטוהר כעת...

הכן את עצמך להיכנס אל עיר האור הנשגבת, עיר אותה העין לא ראתה מעולם, עיר שאת זמרתה אוזן אדם מעולם לא שמעה...

בוא, הכן את עצמך להתמסר אל האור הנשגב...

מוות

מנחה: החיים פסקו בגוף הזה. נדרש מאתנו מאמץ על מנת להפריד בראשנו בין דמות הגוף הזה לבין הדמות אותה אנו זוכרים...

הגוף הזה אינו שומע אותנו. הגוף הזה אינו מי שאנו זוכרים...

מי שלא מרגיש בנוכחות של חיים אחרים נפרדים מהגוף, יחשוב שאפילו המוות שיתק את הגוף, הפעולות שנעשו ממשיכות לפעול והשפעתם לא תחדל לעולם. שרשרת הפעולות ששחררו בחיים אינם יכולות להיעצר עם המוות. מה עמוק הוא ההרהור על אמת זו, אפילו אם ההשתלשלות של פעולה אחת באחרת לא הובנה לגמרי!

ומי שמרגיש בנוכחות של חיים נפרדים, יחשוב אף הוא שהמוות רק שיתק את הגוף; שהנפש שוב שוחררה בתרועת ניצחון ומפלסת לה את דרכה אל האור...

תהיה אשר תהיה דעתנו, אל לנו לבכות על הגופות. מוטב אם כן שנהרהר בשורש אמונותינו, ושמחה עדינה ושקטה תגיע עד אלינו...

שלום בלב, אור בהבנה!

הכרה

טקס ההכרה הוא טקס של הצטרפות לקהילה. הצטרפות בגלל חוויות משותפות, אידיאלים, התנהגויות ונהלים משותפים.

מתקיים לבקשת קבוצה של אנשים, ולאחר טקס הכוח.

כל המשתתפים מקבלים את הטקסט מודפס.

מנחה ועוזר בעמידה.

עוזר: הטקס הזה מתקיים לבקשת אותם אנשים הרוצים להצטרף באופן פעיל לקהילה שלנו. כאן תתבטא מחויבות אישית ומשותפת לעבוד למען שיפור חייו של כל אחד ולמען שיפור חייהם של רעינו.

העוזר מזמין כל מי שרוצה לתת עדות לעמוד ולומר את דברו.

מנחה: הכאב והסבל בהם מתנסים בני האדם ייסוגו עם התקדמות הדעת החיובית, לא הדעת המשרתת את האנוכיות והדיכוי.

הדעת החיובית מובילה אל הצדק.

הדעת החיובית מובילה אל הפיוס.

הדעת החיובית מובילה, גם, אל פענוח הקודש שבמעמקי התודעה.

עוזר (ואלה הנותנים עדות קוראים):

אנו מחשיבים את האדם כערך עליון מעל לכסף, המדינה, הדת, המודלים ומערכות חברתיות.

אנו מעודדים את חופש החשיבה.

אנו מעודדים את שוויון הזכויות ושוויון ההזדמנויות עבור כל בני האדם.

אנו מכירים ומעודדים את שונות המנהגים והתרבויות.

אנו מתנגדים לכל סוג של אפליה.

אנו מברכים על ההתנגדות הצודקת אל מול כל צורת אלימות פיזית, כלכלית, גזעית, דתית, מינית, פסיכולוגית ומוסרית.

מנחה: מצד שני, כפי שלאיש אין זכות להפלות אחרים בגלל דתם או אי-דתיותם, אנו תובעים לעצמנו את הזכות להצהיר על הרוחניות שלנו ואמונה באלמותיות ובקדוש.

הרוחניות שלנו אינה הרוחניות של האמונות הטפלות, היא אינה הרוחניות של חוסר הסובלנות, היא אינה הרוחניות של הדוגמה, היא אינה הרוחניות של האלימות הדתית; היא הרוחניות שהתעוררה מתרדמתה העמוקה על מנת להזין את בני האדם בשאיפותיהם הטובות ביותר.

עוזר (ואלה הנותנים עדות קוראים):

אנו רוצים להעניק קוהרנטיות לחיינו על ידי התאמה בין מה שאנו חושבים, מרגישים ועושים.

אנו רוצים להתגבר על התודעה הרעה על ידי הכרה בכישלונותינו.

אנו שואפים לשכנע ולפייס.

אנו מתכוונים ליישם את אותו כלל המזכיר לנו לנהוג כלפי אחרים כפי שאנו רוצים שינהגו כלפינו.

מנחה: נתחיל בחיים חדשים.

נחפש בתוכנו את סימני הקודש ונביא את המסר אל אחרים.

עוזר (ואלה הנותנים עדות קוראים):

היום נתחיל בחידוש חיינו. נתחיל בחיפוש אחר שלום בנפשנו ובכוח שיעניק לנו שמחה ואמונה. לאחר מכן, נלך אל האנשים הקרובים אלינו ביותר ונשתף אותם בכל הגדול וטוב שקרה לנו.

מנחה: לכולם, שלום, כוח ושמחה!

עוזר (וכל הנוכחים):

גם לך, שלום, כוח ושמחה!

הדרך

אם אתה מאמין שחייך מסתיימים במוות, כל אשר תחשוב, תרגיש ותעשה יהיה חסר משמעות. הכול מסתיים בחוסר קוהרנטיות, בהתפרקות.

אם אתה מאמין שחייך לא מסתיימים במוות, צריכה להיות התאמה בין מה שאתה חושב לבין מה שאתה מרגיש ועושה. הכול צריך להתקדם לקראת קוהרנטיות, לקראת אחדות.

אם הנך אדיש לכאב ולסבל של הזולת, כל עזרה שתבקש לא תמצא הצדקה.

אם אינך אדיש לכאב ולסבל של הזולת, תצטרך לדאוג להתאמה בין מה שהנך מרגיש לבין מה שאתה חושב ועושה למען אחרים.

למד לנהוג כלפי אחרים באופן בו אתה רוצה שינהגו כלפיך.

למד לגבור על הכאב והסבל שבך, ברעיון ובחברה האנושית.

למד להתנגד לאלימות שבתוכך ומחוצה לך.

למד לזהות את סימני הקודש שבך ומחוצה לך.

אל תיתן לחייך לחלוף מבלי לשאול את עצמך: "מי אני?"

אל תיתן לחייך לחלוף מבלי לשאול את עצמך: "לאן אני הולך?"

אל תיתן ליום לחלוף מבלי לענות לעצמך מי אתה.

אל תיתן ליום לחלוף מבלי לענות לעצמך לאן אתה הולך.

אל תיתן לשמחה גדולה לחלוף מבלי להודות בתוכך.

אל תיתן לעצב גדול לחלוף מבלי לדרוש מתוכך את אותה שמחה אגורה.

אל תדמיין שהנך בודד בעמך, בעירך, על פני הארץ ובעולמות האינסופיים.

אל תדמיין שאתה כבול לזמן הזה ולמרחב הזה.

אל תדמיין שבמותך אתה מנציח את הבדידות.

תוכן העניינים

1	המסר של סילו	
3	הערת העורך	
4	הספר	
5	ההתבוננות	א.
6	הנכונות להבין	ב.
7	העדר המשמעות	ג.
8	התלות	ד.
9	החשד למשמעות	ה.
10	חלום והתעוררות	ו.
11	נוכחותו של הכוח	ז.
12	השליטה בכוח	ח.
13	ביטויים של האנרגיה	ט.
14	ראיה לקיומה של המשמעות	י.
15	המרכז המאיר	יא.
16	התגליות	יב.
17	העקרונות	יג.
18	המדריך לדרך הפנימית	יד.
20	התנסות השלום ומעבר הכוח	טו.
22	הקרנת הכוח	טז.
23	אובדן ודיכוי הכוח	יז.
24	פעולה ותגובה של הכוח	יח.
25	המצבים הפנימיים	יט.
27	המציאות הפנימית	כ.
28	ההתנסות	
29	טקס הכוח	
30	הנחת ידיים	

31	רווחה
32	הגנה
33	נישואין
34	סיוע
35	מוות
36	הכרה
38	הדרך